

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 3 oktober 2000

Mål T-187/98

Pascual Juan Cubero Vermurie
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Befordran – Mobilitet – Upptagande till sakprövning”

Fullständig text på franska II - 885

Saken: Talan dels om ogiltigförklaring av beslutet av den 6 april 1998 att inte befordra sökanden till lönegrad A 5 under befordringsåret 1998, dels om skadestånd för den ekonomiska och ideella skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av att han inte befordrades.

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

1. *Tjänstemän – Talan – Beslut som går någon emot – Begrepp – En tjänsteman har inte uppförts på den lista som upprättats av befordringskommittén – Befordran utanför den interna befordringsgången – Förberedande rättsakt – Saknas – Rättsakt mot vilken talan kan väckas som ett led i talan om ogiltigförklaring av befordringsbeslutet*

(Tjänsteföreskrifterna, artikel 90.2)

2. *Tjänstemän – Talan – Föregående klagomål till myndigheten – Objektiv identitet – Grunder som inte har angetts i klagomålet, men som har nära samband därmed – Upptagande till sakprövning – Grund som inte har åberopats, ens underförstått, i det administrativa förfarandet – Avvisning*

(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

3. *Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Myndighetens utrymme för skönsmässig bedömning – Gränser*

(Tjänsteföreskrifterna, artikel 45)

4. *Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av kvalifikationer – Tillämpning av bestämmelser avseende rörlighet i kommissionens riktlinjer för befordran – Villkor*

(Tjänsteföreskrifterna, artikel 45)

1. Även om det förhållandet att en tjänsteman inte uppförs på den lista som upprättas av befordringskommittén kan påverka beslutet om befordran, så utgör det inte ett slutligt beslut av myndigheten. Dessutom, vad beträffar befordringar utanför den interna befordringsgången, är även listan över tjänstemän som bedömts vara mest meriterade för att befordras en förberedande akt som inte har någon definitiv verkan och därmed inte utgör en akt som går någon emot i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna.

Härav följer att rättsenligheten av den lista, som upprättats av tillsättningsmyndigheten, över de tjänstemän som bedömts vara mest meriterade, samt övriga förberedande akter som upprättats under det administrativa förfarandet, endast kan ifrågasättas som ett led i en talan om ogiltigförklaring av den slutliga beslut som fattats vid befordringsförfarandets slut.

(se punkterna 30 och 31)

Hänvisning till förstainstansrätten den 5 december 1990, T-82/89, Marcato mot kommissionen, REG 1990, s. II-735, punkt 43; förstainstansrätten den 21 februari 1995, T-506/93, Moat mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-43 och II-147, punkt 24

2. Regeln om att det skall föreligga överensstämmelse mellan det administrativa klagomålet, i den mening som avses i artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna, och den talan som följer på detta kräver, vid äventyr av avvisning, att en grund som åberopas inför gemenskapsdomstolen redan har åberopats vid det administrativa förfarandet, så att tillsättningsmyndigheten har haft möjlighet att i tillräcklig omfattning ta del av de invändningar som den berörde har anfört mot det ifrågasatta beslutet. Även om den talan som förs vid gemenskapsdomstolen endast kan innehålla de invändningar som rör samma sak som de som har åberopats i klagomålet, kan dessa invändningar emellertid, vid gemenskapsdomstolen, utvecklas genom att grunder och argument görs gällande som inte nödvändigtvis hade angetts i klagomålet, men som har nära samband med detta. Dessutom, eftersom det administrativa förfarandet är informellt och de berörda i detta skede kan agera utan hjälp av en advokat, bör myndigheten inte tolka klagomålen på ett restriktivt sätt, utan bör tvärtom tolka dem med en öppen inställning.

Detta är inte fallet vad avser ett klagomål som inte bara saknar hänvisning till en invändning som har åberopats inför gemenskapsdomstolen, utan även saknar uppgifter som gör att motpartsinstitutionen, ens om den ansträngt sig att tolka klagomålet med en öppen inställning, hade kunnat se något tecken på att sökanden avsåg att göra gällande denna invändning.

(se punkterna 35–37)

Hänvisning till förstainstansrätten den 9 juli 1997, T-4/96, S mot domstolen, REG 1997, s. II-11225, punkterna 98 och 99

3. Det utrymme för skönsmässig bedömning som administrationen har när det gäller att bedöma de kvalifikationer som skall beaktas vid ett beslut om befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är begränsat med hänsyn till kravet på att jämförelsen av sökandena sker opartiskt och med omsorg, i tjänstens intresse och i enlighet med likabehandlingsprincipen. I praktiken skall denna jämförelse ske på grundval av jämlikhet och med utgångspunkt i jämförbara informationskällor och upplysningar.

(se punkt 58)

Hänvisning till förstainstansrätten den 30 november 1993, T-76/92, Tsirimokos mot parlamentet, REG 1993, s. II-1281, punkterna 20 och 21; förstainstansrätten den 21 september 1999, T-157/98, Oliveira maot parlamentet, REGP 1999, s. I-A-163 och II-851, punkt 35

4. Det ändamål som eftersträvas genom bestämmelserna om rörlighet i kommissionens riktlinjer för befordran är att garantera att rörligheten inte missgynnar de tjänstemäns karriär som är föremål för rörligheten. Att bevilja prioritetspoäng på grundval av det antal tjänstemän som kan befordras inom det berörda generaldirektoratet skulle emellertid kunna missgynna en tjänsteman som har varit föremål för en ny tjänsteplacering vid ett generaldirektorat där det finns flera olika befordringsbara tjänstemän. Om jämförelsen av kvalifikationerna för samtliga de befordringsbara tjänstemän som befordringskommittén har föreslagit för

tillsättningsmyndigheten inte skall bli meningslös, kan tillsättningsmyndigheten följaktligen inte nöja sig med att strikt tillämpa de ovannämnda bestämmelserna om rörlighet. Det ankommer på gemenskapsinstitutionen att företa en bedömning av situationen för den tjänsteman som har varit rörlig för att kontrollera att rörligheten inte har missgynnat tjänstemannen. Denna bedömning är desto mer nödvändig när den berörda tjänstemannen inte har fått några prioritetspoäng vid sitt tidigare generaldirektorat och när tillsättningsmyndigheten inte är skyldig att bevilja honom några, eftersom i det fall en tjänsteman har bytt tjänsteplacering efter att ha föreslagits utan prioritetspoäng, detta förslag enligt bestämmelsen under a) om rörlighet endast binder det tidigare generaldirektoratet och det inte finns någon förvärvad rättighet.

(se punkterna 67–69)